

Pentru intensificarea muncii politice la arii și bazele de recepție

De felul cum este organizată munca politică de masă la arii, la cimp, la bazele de recepție, depinde în mare măsură îndeplinirea la timp a tuturor lucrărilor agricole de vară, știut fiind că strînsul recoltei este etapa cea mai importantă, etapă în care se culeg roadele muncii depuse în decursul unui an agricol.

Lată dece pretutindeni, la cimp, la arii, acolo unde se dă bătălia pentru stringerea recoltei, organele și organizațiile de partid sînt chemate să pună în centrul preocupărilor lor organizarea muncii politice în toată complexitatea ei.

Toată forța muncii politice trebuie îndreptată acum la arii și la bazele de recepție. Ariile de treieris și bazele de recepție sînt locuri unde se adună sute de mii de țărani muncitori, de aceea ele trebuie să devină acum, în timpul treierisului, principalele centre de muncă politică la saie.

Unele comitete raionale de partid au luat încă de la începutul acestei campanii măsuri menite să asigure muncii politice în campania agricolă de vară un înalt conținut. Dar, din păcate, în multe cazuri aceste măsuri n-au fost aplicate în viața de către organizațiile de bază ale partidului. Acest lucru se datorează faptului că unele comitete raionale de partid n-au o legătură strînsă cu organizațiile de bază, cu oamenii muncii, nu controlează permanent executarea propriilor lor hotărîri. Numai așa se explică de ce la multe din arii și bazele de recepție din cuprinsul raionului Arad munca politică lipsește aproape cu desăvîrșire sau se desfășoară sub nivelul sarcinilor. De pildă, la ariile din comunele Sag și Rovine, din satul Crucești și altele, nu se duce nici un fel de muncă politică. Gîzile de arii nu conțin articole din viața ariilor. Agitatorii, deși repartizați la arii, nu cîștigă muncilor broșuri și articole din ziare; ariile sînt lipsite de bibliotecă volante și nu se țin programe artistice. La baza de recepție din comuna Păcica, nici nu s-au repartizat agitatori. Stațiile de radio-amplificare din comunele Mîndruțoc și Păcica nu transmit audii care să ogîndescă activitatea țărănilor muncitori în campania de vară și, în același timp, să demaște acțiunile dușmănoase ale chiaburilor care eantă să saboteze bucul mers al lucrărilor din această campanie.

Situații asemănătoare se găsesc și în unele comune și saie din raionul Ineu.

Neîntîrziat, comitetele raionale de partid și organizațiile de bază trebuie să ia măsurile necesare pentru a da muncii politice de masă un conținut viu și efectiv, atât la arii cît și la bazele de recepție. Aici trebuie să existe în permanență cite doi sau trei agitatori, care să desfășoare muncă politică de masă.

Secretarii organizațiilor de bază au datoria de a instrui la timp agitatorii, punîndu-i la curent cu cele mai importante sarcini puse de partid și guvern. În multe locuri însă instruirea agitatorilor se face cu mare întârziere, la împlinare. Ce muncă puteau desfășura, de pildă, agitatorii organizației de bază de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Zăbrani, raionul Lipova, dacă aceștia n-au fost instruiți timp de trei săptămîni?

Munca politică de masă a rămas mult în urmă în unele comune și datorită faptului că se exercită un slab control din partea comitetelor raionale, de partid asupra desfășurării ei. De multe ori membrii birourilor comitetelor raionale se mulțumesc să treacă în grabă prin comune, plecînd apoi mai departe, fără să ajute cu nimic organizațiile de bază. E de la sine înțeles că controlul „în fugă” executat de unii membri ai comitetelor raionale de partid Lipova și Arad nu aduce rezultatele dorite și trebuie înălțat în toată hotărîrea din practica muncii de partid. Un control permanent poate aduce contribuții serioase la îmbunătățirea muncii politice de masă în această campanie. În același timp trebuie întărit și controlul organizațiilor de bază asupra muncii politice de masă — a activității agitatorilor, colectivelor de redacție a gazetelor de pe-rele, etc.

În desfășurarea muncii politice la arii și la bazele de recepție, agitatorii trebuie să vorbească țărănilor muncitori despre faptul că predarea cotelor de cereale este o îndatorire patriotică față de statul democrat-popu-

lar, că aceasta este una din principalele contribuții pe care o aduce ei la întărirea patriei, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Țărănilor muncitori trebuie să li se explice că din cotele predate statului se asigură aprovizionarea țărilor de mii de fii ai țărănilor muncitori, că- rora statul le-a creat condiții optime pentru a studia în școlile medii, profesionale și facultăți; din cotele predate se asigură aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe, a căminelor și creșelor de copii, a spitalelor, se realizează rezervele necesare pentru eventualele calamități ce s-ar putea ivi în anii viitori.

Nu ne mai despărțim multe zile, pînă la cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre. Acest prilej trebuie folosit pentru popularizarea realizărilor obținute în urma angajamentelor luate de oamenii muncii din agricultură în întrecerea socialistă și patriotică. Cînd se vorbește despre realizările regimului de democrație populară, trebuie să se arate nu numai marile realizări ale regimului nostru privind industrializarea țării, creșterea producției de mașini agricole, etc. ci și realizările obținute în comuna respectivă, despre perspectivele ce există pentru înfrumusețarea acesteia. Este necesar ca agitatorii care desfășoară munca politică la arii și la bazele de recepție să fie instruiți temeinic în special asupra unor probleme mai importante din Hotărîrea cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treierat, înămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe anul 1954.

Una din sarcinile importante ale agitatorilor este aceea de a vorbi țărănilor muncitori despre superioritatea gospodăriilor agricole colective și întovășirilor, despre capacitatea acestora de a realiza producții mai mari decît în mica gospodărie individuală. De asemenea, agitatorii să vorbească țărănilor muncitori despre cele mai importante evenimente interne și internaționale, despre forța și unitatea în continuă creștere a lagărului democrației și socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Odată cu aceasta, țărănilor muncitori veniți la arii, trebuie să li se explice marea importanță ce o are pentru toate popoarele lumii semnarea acordurilor cu privire la încetarea operațiunilor militare în Indochina — ca o mare victorie a forțelor păcii. În același timp să se scoată în evidență eforturile puse de Uniunea Sovietică pentru asigurarea păcii în Indochina și în lumea întreagă. De asemenea, să se vorbească țărănilor muncitori despre importanța recentelor propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Comitetele raionale de partid și organizațiile de bază au sarcina să asigure ca la arii și bazele de recepție să fie folosite diferite forme ale muncii de agitație: munca de la om la om, discuții și convorbiri cu țărăni muncitori, citirea în grup a celor mai importante articole din ziare, organizarea de audii la radio, acolo unde sînt posibilități, amenajarea de bibliotecă volante, organizarea de brigăzi artistice de agitație, activizarea gazetelor de arii și de pe-rele, etc. În perioada campaniei agricole de vară, un rol deosebit îl au căminele culturale, care trebuie îndrumate să organizeze conferințe și convorbiri pe teme agroletnice și politice.

Organizațiile de bază, împreună cu sfaturile populare comunale, trebuie să se intereseze ca ariile să fie împodobite cu drapele, lozinci mobilizatoare, vitrine cu ziare, fologaze care ogîndesc aspectul din viața colhozurilor sovietice, panouri unde să fie popularizați fruntașii și criticați codajii atit la treieris cît și la predarea cotelor.

Secretarii organizațiilor de bază sînt obligați să conducă personal munca colectivă de agitatori, să le dezvolte spiritul de vîgilență pentru ca ei să prevină încercările de sabotaj din partea chiaburilor și în același timp să demaște pe răspînditorii de zvonuri dușmănoase.

Comitetele raionale de partid și organizațiile de bază trebuie să țină seama că strînsul recoltei este o sarcină de mare răspundere care, pentru a fi executată la timp, cere eforturi sporite. De aceea munca politică de masă trebuie ridicată la un asemenea nivel încît să asigure executarea la timp și în cele mai bune condiții a recoltatului, treierisului și predarea cotelor.

Puternic avînt în muncă în cinstea zilei de 23 August

Produse alimentare peste plan

La cooperativa „Unirea” din orașul nostru se produc bunuri de larg consum alimentare, ca: prăjituri, înghețată, napolitane, deserturi în celofan, foi de tort, etc., precum și diferite produse de carne, ca: salami rusec, italian, torpedo, cabanos, etc.

Lucrătorii și conducerea acestei cooperative se străduiesc zi de zi să dea cit mai multe produse necesare consumului. Numai pe trimestrul II a. c., această cooperativă a dat peste plan produse zaharose, ca: prăjituri, bomboane, înghețată, turte dulci, etc., în cantitate totală de 7 tone și jumătate.

Lucrătorii care s-au evidențiat în muncă la obținerea acestor rezultate sînt: Ilie Drîlin, cofetari, Virgil Rusu și Ștefan Oze, măcelari, la prepararea salamurilor, Susana Nemzoky de la secția biscuiți, Mia Tofoleanu și alții.

În cinstea zilei de 23 August, muncitorii acestei cooperative au intensificat întrecerea socialistă pentru a obține noi succese în muncă. Pînă în ziua de 30 iulie a. c., planul lunar global a fost realizat în proporție de 134 la sută. Totodată s-au conservat pentru prima dată în această cooperativă 20.000 ouă pentru iarnă.

Bunuri de larg consum din resurse locale

Colectivul cooperativei de producție „Solidaritatea Timplărilor” și-a îndeplinit cu cînstă angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August.

Astfel, planul global pe luna iulie s-a realizat în proporție de 106,2 la sută. S-au realizat din resurse locale și din deșeu, produse de larg consum în valoare de 23.197 lei, printre care și 50 de bucăți scaune portative pentru sport și patru garnituri de camere combinate. În realizarea angajamentelor, s-a evidențiat brigada uleniștii, condusă de tov. Iosif Albu, care a confecționat cele patru garnituri de mobile combinate din deșeu. De asemenea s-a mai evidențiat muncitorul Anton Mai și alții.

Pe lîngă realizarea sarcinilor de plan, conducerea cooperativei pune un deosebit accent pe calificarea muncitorilor la locul de muncă. Zilele acestea va lua ființă în cadrul cooperativei un curs de calificare de 6 luni.

Dimineața zilei de 23 iulie, Zorii abia mijesc. Locomobila batozei de pe aria nr. 1 din Mănuștur scoate un fluierat prelung. Peste puțin timp soarele începe să-și strecoare primele raze printre salcîmii din marginea satului, întîmpinînd parea pe lucrătorii ce vin în grupuri spre batoză, cu furcile pe umăr. Sînt lucratori ce vin din satul Mailat, care vor lucra la această batoză în toată campania de treieris.

— În vara aceasta, să muncim mai bine ca oricînd, să nu lăsam să se piardă nici un bob din prețioasa recoltă — se adresează lucrătorilor tov. Iosif Németh, secretarul organizației de bază.

Oamenii se adună în jurul lui și încep să vorbească despre felul cum vor lucra la treieris. Din cuvintele și de pe fețele lor se poate vedea că urîșna hotărîrea de a traduce în viață cele propuse de secretarul organizației de bază. Încrederea de care se bucură tov. Németh în rîndurile țărănilor muncitori a fost dobîndită și în decursul celor 15 ani de cînd an-

Primii la seceriș, primii la treieris și predarea cotelor

Membrii celor trei întovășiri agricole din comuna Bîrsa, îndrumați fiind de organizațiile de bază ale partidului, au pornit la strînsul recoltei sub lozina „Nici un bob pierdut”.

În urma muncii singuricioase desfășurată de membrii întovășirilor ei au reușit ca în ziua de 17 iulie să termine secerișul păioaselor și au pornit tot cu același elan de muncă la strînsul grîului la ariile de treierat, reușind să termine treierisul păioaselor în întregime în ziua de 28 iulie.

Din primele produse treierate membrii întovășirilor și-au predat în întregime cotele datorate statului.

Datorită înămînțării la timp și a întreținerii în condiții optime a culturilor de păioase, membrii întovășirii agricole „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Bîrsa a obținut o producție de 2225 kg. grîu la hectar, depășind producția medie planificată la ha. cu 125 kg.

Odată cu secerișul întovășirii au început și dezmiriștitul, care a fost executat pînă în prezent în proporție de 80 la sută.

Aurel Bran, coresp.

Membrii întovășirii agricole din comuna Bîrsa, raionul Gurahonț, au predat la baza de recepție din comuna Șebîș 1127 kg. grîu, obținînd chitanța nr. 1 pe raion.

În muncele de recoltare s-au evidențiat în mod deosebit întovășii Zaharia Grecu și Zaharia Ioan.

Întovășii din satul Munar, raionul Arad, au terminat în ziua de 28 iulie treierisul. Acum ei se pregătesc să predea bazei de recepție din comuna Secusigiu cota cuvenită statului.

Odată cu începerea treierisului, la baza de recepție din comuna Săvirșin, raionul Lipova, au început să vină țărani muncitori pentru a-și achita datorile față de stat. La baza de recepție din comuna Săvirșin își predau cotele către stat și țărani muncitori din comunele și satele învecinate. Primii care și-au predat cotele din produsele anului 1954 au fost țărani muncitori din comuna Vărădia, Vasile Cădăriu și Ioan Bolchiș.

Fruntașii gospodăriei colective

La gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie” din Căvășinț, raionul Lipova, s-a terminat secerișul la data de 23 iulie a. c. Colectiviiștii au secerat 20 hectare orz, 35 hectare ovăz, 6 hectare secară, 18 hectare mazăre, precum și 146 hectare grîu. Secerișul s-a făcut cu 3 secerători de la S.M.T. Sîntana, o secerătoare a gos-

podăriei agricole colective și cu 15 coase. La data de 26 iulie a. c., colectiviiștii au început treierisul. La stringerea recoltei au muncit neobișnuiți colectiviiștii Traian Barna, Gheorghe Tudur, Traian Hălmegean, Ioan Ștef, fiind fruntași pe gospodărie.

Viorica Nichița, coresp.

Dezmiriștesc suprafața de pe care au strîns păioasele

Membrii gospodăriei agricole colective „Octombrie Roșu” din comuna Craiva, raionul Ineu, încă din primele zile de la începerea stringerii recoltei, au muncit cu multă dragoste. În ziua de 20 iulie, ei au terminat seceratul la toate păioasele și

au început transportul recoltei la arii. Într-o singură zi, colectiviiștii au cărat la arie snopii de pe 6 ha. Imediat după seceris, brigada a VI-a de tractoare de la S.M.T. Șicula a început dezmiriștitul.

Petru Sasu, coresp.

LA ARIE

de an lucrează la batoză. Anii trecuți, lucrînd la alimentarea batozei, ei a minuit cu pricepere snopii așa ca s-a putut depăși zilnic norma de treierat cu cite un vagon de cereale.

— Să începem treierisul — se adresează echipei de lucru de la batoză, Misa Lepoev, președintele sfatului popular.

— Să începem! — răspund aproape într-un glas cei din echipă, îndreptîndu-se fiecare spre locul său de muncă.

Începînd să pufăie cu putere, locomobila pune în mișcare batoza care înghele flămîndă snopii aurii pe care comunistul Iosif Németh, parea îmbrățișîndu-i îi vîră în coș.

Boabele de grîu curg ca un rîu în sacii minuiți cu îndemînare de tov. Blazius Gôrji, responsabilul de batoză, Munca merge frîna. Unul după altul, zece saci se umplură repede și sînt cîntăriți cu grijă de tov. responsabil de batoză Tov. Gôrji, e hotărît să coordoneze în așa fel munca încît treierisul să se termine pînă la 23 August.

— Ce zici, Carol baci, ai piine anul ăsta? — întreabă tov. Gôrji pe țărani muncitori Carol Andraș, proprietarul grîului pe care-l treiera batoza.

— Am că doar pămîntul l-am lucrat la timp, ploaie am căpătat, așa că-mi pot face datoria și față de stat și față de familie.

Batoza funcționează din plin, muncitorii lucrează cu rîvnă la-o, de pildă, pe Ecaterina Păsanici cu cită atenție scoate ploaia de sub batoză, pentru a nu împiedica buna funcționare a acesteia.

Se mai umplură zece saci, și încă zece în curînd 2 căruțe încărcate cu 1915 kg. grîu pleacă spre casa lui Carol Andraș, iar batoza lu mutată la stînga lui Pavel Kiss, apoi la cea a lui Ioan Nagy și Ștefan Kiss.

Asfințise soarele dar batoza își mai continua mersul, iar oamenii minuiau cu îndemînare furcile. Abia tirziu, cînd noaptea își asternuse valurile peste cîmp, batoza a omuiț și lucrătorii au plecat veseli spre casa. Ștefan Neamtu, coresp.

Fruntași în muncile agricole de vară

ȘTEFAN DIMITRIE

Ing. agronom la gospodăria colectivă „Ștefan Plavăț” din Cenad, prin activitatea sa a contribuit la ridicarea producției agricole.

MILAN MUNCEANSZKI

Conducătorul brigăzii a 10-a de cîmp de la gospodăria colectivă din Cenad, care în muncele de vară a obținut succese însemnate, fiind în fruntea întrecerii socialiste.

IOAN RUNG

Conducător de cai din gospodăria agricolă colectivă din Tipar, luptă pentru întărirea gospodăriei, fiind dovadă de disciplină și constinciozitate în muncă.

Au redus rebaturile

În întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August, la uzinele „Flamura roșie” se acordă o atenție deosebită îmbunătățirii calității produselor, reducerii procentajului de rebaturi. Pentru realizarea unui cit mai bun indice de calitate, serviciul de control tehnic a fost reorganizat în trei grupe distincte: controlul tehnic în secția de recepție a materiilor prime și a pieselor semifabricate intrate în uzină, controlul tehnic al secțiilor prelucrătoare și în sfîrșit al pieselor finite. Defecțiunile constatate sînt semnalate imediat, pentru a fi remediate.

În problema stimulării luptei pentru calitate și pentru continua reducere a rebaturilor, au fost foarte prețioase propunerile comitetului de partid, în urma cărora au luat ființă în fiecare secție, comisii de constatare și stabilire a rebaturilor. Datorită activității acestor comisii, a scăzut procentul de rebaturi pe uzină. Luînd cifrele comparative, se poate observa că numai la turnătoria de fontă, rebaturile au fost reduse, față de cifra planificată, cu 50 la sută, la la turnătoria de metale neferoase cu 25 la sută.

Comitetul de întreprindere s-a preocupat și el de problema calității, antrenînd în întrecere tot mai mulți muncitori pentru cucerirea drapelului decernat secției cu cele mai puține rebaturi. În ateliere funcționează vitrine cu rebaturi, care constituie de asemenea un puternic imbold în întrecerea socialistă.

Turnătoria, secția cu cei mai buni indici de calitate, și-a reorganizat controlul primar interfașe și final, pentru a obține o calitate mult superioară celei planificate. Secția a fost dotată cu aparate de control speciale, ca termometru optic, aparate care verifică permeabilitatea nisipului, uscarea formelor și verificarea lor după turnare. Turnătoria a cîștigat drapelul pentru că a obținut procentajul cel mai mic de rebaturi pe întreprindere.

Realizări ale colectivului fabricii de sifon

Pe lîngă întreprinderea agroalimentară din orașul nostru funcționează și fabrica de sifoane. Aici se fabrică sifon, limonadă și suc natural de mure.

Muncitorii din această fabrică lucrează cu însușire, pentru a lăsa față cerințelor populației consumatoare din orașul nostru. Ca și în alte fabrici, și muncitorii de aici desfășoară cu entuziasm întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August. Sarcinile din plan pe luna iulie au fost îndeplinite în proporție de 110 la sută. În felul acesta, ei au reușit să dea populației consumatoare, cu 17.000 kg. sifon și 700 litri limonadă mai mult decît era prevăzut în plan. De asemenea, s-a dat 1200 kg. suc natural de mure în consumație. Acest produs — care nu de mult a fost introdus în procesul de fabricație — este cîntat mult de către populația consumatoare. Pentru aceasta, conducerea fabricii a hotărît ca în viitor să se producă cantități cu mult mai mari de suc de mure. S-a evidențiat în mod deosebit în muncă, Maria Macavei, la repararea capurilor și sticlelor de sifon. Cu multă singurătate a lucrat și muncitoarea Terezia Kelemen la secția de umplere. S-a mai evidențiat în muncă mecanicul fabricii, care minuește cu singurătate compresoarele și toate aparatele ce deservesc muncitoarele pentru încălzirea sticlelor cu apă gaoasă.

La fabrica de gheață

Pe lîngă întreprinderea regională de industrializare a cărnii din orașul nostru funcționează și o fabrică de gheață. De aici se alimentează cu gheață artificială toate unitățile din raia orașului ca: atelierele de mezeluri, spitalele, cantinele, O.C.L. Alimentarea, etc.

Întrînd în sala de mașini a fabricii simți un aer rece plăcut. Mecanicul Carol Kusunov care conduce întreaga fabrică controlează cu mare pricepere aparatele de la mașini ca ele să funcționeze în bune condiții. De asemenea, mecanicii Nicolae Flori și Imre Banyai își organizează munca în așa fel ca fabrica să aibă o productivitate tot mai mare.

Colectivul fabricii munceste cu însușire în cadrul întrecerii socialiste pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Zilnic fabrica de gheață își realizează planul în proporție de 200 la sută. În loc de 300 blocuri de gheață cît este planificat se produc zilnic 600 blocuri.

PRAGUL NAȚIONAL CULTURAL

Concursul celor mai buni artiști amatori

În sala Palatului Cultural din orașul nostru, se desfășoară astăzi faza regională a celui de al treilea concurs al echipelor de artiști amatori ale căminelor culturale și colțurilor roșii din gospodăriile colective.

În timpul desfășurării fazelor anterioare ale concursului, s-a produs o dezvoltare simțitoare a activității culturale-artistice din satele noastre, au luat naștere noi formații artistice, iar cele vechi s-au lărgit, și-au îmbogățit conținutul repertoriului și au făcut multe progrese în însușirea măiestriei artistice a interpretării. Sînt unele formații care de la o fază la alta, au evoluat mult. Cei ce au asistat la faza interregională a concursului, au avut plăcerea să vadă, de pildă, cea echipă de dansuri din Șepreuș, apreciată și la faza anterioară, a impresionat și mai mult prin progresele ce le-a făcut în prezentarea frumoaselor dansuri și porturi locale. De asemenea, corul din Buba Veche, dansatorii din Seceani, din Lănușeu, taraful de tamburași și soliste din Gelu, sau solista Ana Bie din Aradul-Nou, s-au străduit și au reușit să se prezinte tot mai bine la fiecare fază a concursului.

Din toate raioanele regiunii noastre, vor urca acum pe scena sălii de spectacole, cei mai buni artiști amatori. Corurile și formațiile instrumentale, ca și solistii, execută cele mai frumoase bucăți ale repertoriului lor, alte echipe prezintă întreaga frescă a dansului nostru popular, iar recitatorii dau interpretarea dramatică a unor dintre operele poetice de seamă ale literaturii noastre.

Acum, la faza regională, cînd se vor alege participanții pentru faza finală, care va avea loc în curînd la București, lupta va fi și mai mare între concurenți. Fiecare caută să arate întreaga măiestrie pe care și-a însușit-o în timpul pregătirilor săruitoare, întregul talent artistic.

Cu ocazia concursului anterior, în 1951, unele echipe din regiunea noastră, bine pregătite, s-au bucurat și de aprecierea juriului fazei finale din Capitală. Atunci au fost premiați unii artiști amatori din regiunea Arad, printre care și echipa de dansuri din Seceani și corul din Bubenii. De atunci însă mișcarea cultural-artistice de la căminele culturale s-a dezvoltat mult, atât în regiunea noastră, cît și în celelalte regiuni ale țării, înaltă înțelegerea va fi și mai vie.

Secția culturală a statului popular regional, în sarcina căreia cade organizarea fazei regionale a concursului, a luat din timp unele măsuri care să asigure acum o mai bună desfășurare a concursului.

Urăm succes artiștilor amatori care se întrec astăzi în sala Palatului Cultural.

Povestire adevărată

Pe Zo Cen Sec l-am cunoscut în iarnă, la un curs de Istoria literaturii universale. Stăteam alături în banca I-a. Lumina de-aia îi bătea pieziș în față și i-am văzut chipul oches și ochii migdalati negri, lucitori.

Vroiam să-l întreb altele despre faza lui, faza diminețelor senine. Dar profesorul intră în clasă și cursul începu. Priveam mereu spre cîntul lui Zo Cen Sec. Vedeam fel de fel de uture, cînd rusești, cînd românești, cînd coreene. El își încrunta ochii sprince-nafi și se silea să se find cu goana condeiului după vorba profesorului. „Dante... Dante...” numele poetului florentin trăia peste veacuri scris de un prunc al Asiei, aici, pe malurile baltinei Dimboviței.

Cu Zo Cen Sec m'am împrietenit lesne. Vorbea românește și rusește desul de stilet, dar știa să recite din Pușkin și din Eminescu. Era și el poet și voia să fie „mare și... așa... cu popor...” scria la popor, ca Pușkin și Eminescu, după cum se căsna el să ne spună. Mi-a cîntat și mi-a tradus din poeziile lui Versuri calde și pline de miresma marilor simfoniante treceau de-a dreptul din inimă pe coala de hîrtie, cum cade mărul cînt, im-bălat de soare, de pe creanga pomului în iarbă pașiste. Îmi vorbea despre faza lui de pe fîrmașul unui ocean îndepărtat și despre faza în care trăia acum, faza pe care o numea simplu și prietenos „faza noastră rundească”.

Zo Cen Sec avea abia 14 ani cînd vrăjmașii omului au aprins ruguri războinice pe paralela 38. La anul aceia alți băiețani își ridică, cu ochii mari uimiți, capul din poulă copilăriei blajine și pornesc voioși în linerefe. Poate pe atunci i-au mișit în minte proaspăt ca floarea de cîrșee cele dintii versuri, pe care însă nu le-a putut scrie. Poate a visat pentru întâia oară să strîngă mina unei fele — și faza poate că a murit în ea nesărită, îngropată de vie într-o casă bombardată. Zo Cen Sec vroia să aprindă cele dintii lumina cîntădului lor va fi electrificat, în căsuța mamei lui, ca cel dintii născut al ei. Dar nici casa, nici măicuța lui nu mai sînt.

Și micul Zo Cen Sec nu o floare finea în mina celor 14 ani, cî o pușcă, atunci cînd a pîșit spre tinerețe. Iar tinerețea lui s-a ardat a fi un cîmp de bătălie, nu o pașiste înflorită.

Zo Cen Sec iubea clarul de lună și strălucirea stelelor, dar știa că, în robie și lumina stelelor e murdară. Și a pus mina pe armă.

El a cunoscut rîule, frigul și foamă grozavă, a văzut case doborîte la pămînt, flori oșite de fumul bombelor, prunci orfani și femei văduve, a văzut voinici schilodiți, cîntăreți asurzii, pictori orbiți, danșitori ologi. Și a înțeles că va trebi să răzune. Înainte de război, el a văzut chipul păcii și al fericirii și nu l-a uitat niciodată. De aceea, n-a putut îndura pe umerii poporului său lanțul robiei cel pregădit de dămanii imperialiști, lanț ce mai apăsă înăd pe jumătatea dinspre miazăzi a Coreei.

Zo Cen Sec și ai lui au învins. În faza diminețelor senine în jumătatea dinspre miazănoapte, munca e iar spornică, nopțile cu lună sînt iar luminoase și curate. Numai morții nu mai invie. În inima lui Zo Cen Sec ura dăpăta veghează.

Acum, peste mări și țări, în depărtări de poveste, Zo Cen Sec învâlă, învâlă cu sîrg. El a aprat cu arma în mîna libertatea patriei sale.

Partidul Muncitoresc Român, frate al Partidului Muncii din Coreea, i-a dat putința să învețe meșteșugul scri-sului. Acum, el are 18 ani. Scrie versuri pe care prietenii lui de la școala de literatură l le tîlmăcesc, acum culege și el flori din grădina și deseri, cînd pe șosea se auzau risetele noastre voioase, răsună și risul coreeanului.

Într-o bună zi mă plimbam prin grădina școlii. Era amiază însoțită și pomii se imprimădrau vîzînd cu ochii. Zo Cen Sec trecu pe lîngă noi ca un fulger, iar ochii negri îi strălucneau, ogîndindu-i lumina inimii. Ne strîgă din fugă „venit mama”.

— Mama lui Zo? ne întrebăm noi uluiți, doar știam că mama lui a mu-

rit acolo departe, în prîjorul războiului. Am alergat spre poartă. O țărancă cu năframă neagră strîngea cu căldură la piept pe Zo Cen Sec și îi sădura creștetul negru ca pana corbului. Apoi și-a deslăsat desaga și i-a dat cozonac pușos și aurii, turtă dulce, miere de stup. În mîna care nu s-a clintit pe trăgaciul armii, cînd a fost nevoie, finea bucatele de pe ogoarele colective. Zo Cen Sec a plecat cu bătrîna țărancă din Buzău și-a arale București și să se mîndrească amîndoi de el.

Seara, pe cînd mîncam cu toții din merindele aduse, după cum e datina pe la căminele studențești, Zo Cen Sec ne-a deslășit toina numelui de „mamă” pe care îl da bunei femei. Ostașul lui Kim Ir-sen s-a împrietenit cu Maria, țărâna țărâncă din Buzău. Pe Maria cea cu coște bălăe a cunoscut-o într-un spital, cînd doctorul de altă limbă decit el, îi tîlmăduia rana. Maria era înfirmieră. Ea l-a îngrijit cu gingășie și inimile lor se împrieteniseră încă înainte de a fi știut restul unuia altuia numele. Iar cînd a fost să lase patul de spital, colectivista din Buzău, mama surorii din spital, l-a primit și l-a îngrijit ca pe copilul ei, în toată vremea convalescenței. Acum mama Mariet e și mama lui. Orfanul coreean și-a găsit o mamă pe platul românesc.

Astfel, după ce a cunoscut stăpînirea lămei de duș, Zo Cen Sec cunoscea limpezimea serilor de vară, dădusea mîngiere de mamă, ca și căldura prieteniei tovarășilor lui de carle. Și e fericit aici, în faza cea-i alta de departe de țara lui. E fericit că oamenii, fie galbeni, fie negri, fie albi, pot fi prieteni, cînd inima lor din piept bate la fel.

Il iubese tovarășii de învățătură, l-a îndrăgit și bătrîna țărancă din Buzău ca pe copilul ei, pe tîndrul oșlean și poet venit de alt de departe în pragul casei sale. „un fîu al ei”, venit de departe tare...

Se schimbă lumea! Cei de demult ar fi suspinat: „trece vremea... îmbătrînim”.

Dar noi grăbim pașul și spunem răsunat și sigur: „Vremea merge înainte și lumea înțînește”.

Gloria Barna

Literatura și arta în R. D. Vietnam

Scriitorii și artiștii vietnamezi educați de Partidul celor ce muncesc din Vietnam (Lao Dong) pun tot talentul în slujba poporului. Ei se deplasează la sate pentru a da reprezentatii, pentru a găsi un izvor de inspirație pentru lucrările lor și ajută poporul să desfășoare o sustinută activitate literară și artistică. Unii dintre ei, cum sînt Tran Dang, Nam Cao și alții au căzut în primele rînduri ale frontului, sau în luptele de partizan. Numeroși scriitori bătrîni în ciuda vîrstei lor înaintate și a grelelor condiții ale războiului muncesc încă cu multă energie. De curînd numeroase echipe de artiști și scriitori au plecat la sate unde au trăit, au muncit și au creat alături de țărani săraci și de muncitorii agricoli, aducîndu-și contribuția la lupta împotriva marilor moșieri, făurind o artă nouă și descoperind noi teme pentru operele lor.

În decurs de opt ani, literatura și arta vietnameză au înregistrat succese mari. Numărul scriitorilor și artiștilor a crescut. Totodată s-a ridicat și nivelul lor politic, datorită înființării de diferite cursuri ideologice. Mișcarea artistică și literară a luat o amploare crescîndă mai ales în rîndurile armatei. Arta și literatura vietnameză sînt păturate de idei sănătoase, pline de vigoare.

Poporul vietnamez a transformat literatura și arta în arme ideologice în lupta pentru constituirea unei vieți noi. Au fost publicate tot mai multe cărți și ziare, în vederea satisfacerii nevoilor culturale crescînde ale populației. În perioada dominației franceze cărțile erau tipărite în tiraje de numai 2.000 de exemplare pentru întreaga Indochină, iar în prezent cărțile apar în tiraje de cîte 40.000.

Dintre toate genurile literare, poezia și cîntecul popular au cunoscut cel mai mare avînt. În comparație cu proza, poezia și cîntecul popular ocupă un loc mult mai mare în ziare, manuscrise și gazetele de perele ale muncitorilor, țărănilor și ostașilor, iar multe dintre ele s-au dovedit a fi lucrări de valoare. Poetul Tu Mo se specializează în poeme satirice. Poemul „Don se întoarce în satul său”, scris de poetul Nong Kuok Cian, a fost distins cu premiul al II-lea la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Berlin, iar poemele „Vizită la o orezări” de Tran Huu Thung și „Ura” de Ngo Cuang Sen au primit respectiv premiul I și Premiul de Onoare la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

S-au scris romane, reportaje și note. Printre acestea sînt demne de menționat romanele „Regiunea Minieră” de Vo Hui Tam și „Bivolul” de Nguyen Van Bong. Scriitorul Vo Hui Tam este miner. Înainte el nu a avut posibilitatea să meargă la școală sau să scrie. Nguyen Van Bong este un tînar scriitor, care a cunoscut de aproape satul vietnamez. Datorită eforturilor depuse de un grup de scriitori, s-a publicat o colecție de povestiri despre faptele eroice ale luptătorilor vietnamezi. Aceste povestiri, scrise într-un limbaj simplu, au fost mult apreciate de cititori și au fost distins cu un premiu special, instituit de către Uniunea scriitorilor și artiștilor.

Un mare număr de romane sovietice și chineze au fost traduse în limba vietnameză; printre acestea se nu-

mără „Obcomul clandestin în acțiune” de Feodorov, în traducerea lui Nguyen Du Kich, „Zorile” de Wang Lu și „Transformări la Li Cian Sang” de Zao Su-li, în traducerea lui Ngo Tat To.

Pictura a luat de asemenea o mare dezvoltare. Școala de arte a dat țării numeroși pictori talentați. În afară de expozițiile mobile, care au fost prezentate în diferite regiuni ale țării, în 1948 și la sfîrșitul anului 1951 au fost organizate două mari expoziții de pictură. La ultima expoziție au fost prezentate aproximativ 200 lucrări de diferite genuri, dintre care cea mai mare parte înfățișează scene din producție, fapte de arme.

În domeniul muzicii rețin atenția lucrările cu caracter revoluționar compuse de Van Cio, Luu Huu Phuoc, Nguyen Xuan Khoat, etc., care sînt extrem de populare și însușesc poporul. În cursul ultimilor ani, în diferite regiuni ale țării au fost compuse noi lucrări muzicale. Cîntecul „Sacrificiul de sine pentru binele poporului” de ostașul Doan Kuang Khai, precum și un cîntec compus în comun de cîțiva militari, care a fost premiat de Asociația scriitorilor și artiștilor, exprimă încrederea și dragostea luptătorilor în președintele Ho Si Min, entuziasmul lor în îndeplinirea datoriei.

Țărani, funcționarii, ostașii și muncitorii din fabricile care lucrează pentru armată au pus în scenă numeroase piese despre oameni și fapte adevărate. Acestea ajută la rezolvarea multor probleme din viața de zi cu zi. Piesa „Ceo” se bucură de mult succes. Personajele acestei piese au devenit foarte dragi spectatorilor.

Echipa culturală centrală, echipele diferitelor unități ale armatei, numeroase echipe provinciale și regionale desfășoară o activitate din ce în ce mai susținută. Dansurile sînt foarte mult apreciate de spectatorii, care încep să se familiarizeze cu dansurile din țările prietene. Recent, echipele culturale au prezentat cîteva momente coreografice, ogîndind activitatea muncitorilor, țărănilor și ostașilor vietnamezi.

O nouă ramură a artei — cinematografia — începe să ia ființă. La început au fost produse filme documentare de scurt metraj. De curînd, datorită sprijinului acordat de cineștii chinezi și în colaborare cu aceștia, au fost turnate filmele „Războiul de rezistență al Vietnamului” și „Campania din regiunea de nord-vest”. Alături de filmele din Uniunea Sovietică, din China și celelalte țări prietene, cele două filme documentare au trezit un viu interes în rîndul poporului. Ele au rulat și în străinătate.

În cursul ultimilor opt ani, datorită eforturilor depuse de scriitori și artiști, precum și datorită participării active a tuturor păturilor populației la activitatea culturală, literatura și arta vietnameză a făcut un mare pas înainte. Acest program a fost demonstrat cu prilejul concursului de literatură și artă organizat de către Asociația scriitorilor și artiștilor. În ciuda condițiilor războiului acest comitet a primit 72 culegeri de poezii, 64 nuvele și schițe, 295 cîntece, 40 piese de teatru și 30 de traduceri.

Încelearea operațiunilor militare în Vietnam va crea posibilități largi de dezvoltare literaturii și artei vînză-zului popor vietnamez.

Cărți noi apărute în Editura de Stat pentru Literatură și Artă

Ion Brad: „CU SUFLETUL DESCHIS”

Tînrul poet Ion Brad — autorul poemului epic „Cîncișutistul”, publicat în 1952 — se manifestă în noua sa carte de versuri ca un militant pentru idealurile scumpe poporului nostru muncitor, care-l călăuzesc în munca și lupta lui pentru pace și socialism.

Volumul „Cu sufletul deschis” reliefează în versurile sale, momente dramatice din trecutul de luptă al poporului nostru (La moartea lui Doja, Căldărețul necunoscut, Umăr lîngă umăr), figuri și momente din lupta partidului clasei muncitoare din patria noastră (Curtea lui Galuzinschi, În muzeul Dostanei), oamenilor noi ai zilelor noastre care, prin munca și avîntul lor revoluționar luptă împotriva dușmanilor dinăuntru și din afara granițelor patriei, pentru a da viață năzuințelor de pa-

ce și libertate ale poporului, construind socialismul (Petre Cioba zăce-n lut, Copacul nevăzută, În fața unei vitrine, Cîntec de la granița lugoslaviei, Balada postasului, etc.).

Cicluul „Cîntecul tinereții”, dedicat Festivalului Mondial de la București, scoate în evidență entuziasmul cu care tineretul țării noastre și al întregii lumi se ridică în marele front al păcii, împotriva unui nou război („Noi cei de douăzeci de ani”, „Un dar Festivalului”, „Tineretul din august”).

Mihai Beniuc: „MARUL DE LINGA DRUM”

Volumul „Marul de lîngă drum” înmănușiază poeme străbătute de dragostea poetului pentru patrie, pentru viața nouă de azi.

Numărînd patru cicluri, cartea are un aspect tematic variat. Astfel, primul ciclu: „Furtuni de

primăvară” cuprinde poezii cu un caracter combativ, legate de lupta pentru pace, antiimperialiste (Măslinul, Povestea cu balaurul ucis, de Iorgu Iorgovan, Toast de festival, Te subrezești, etc.) sau exprimînd încrederea în lupta clasei muncitoare pentru un viitor luminos (Vîitor, Drum de l Mai, etc.).

Cicluurile: „Să nu dai libertatea”, „Marul de lîngă drum” și „Din cenușa vîrstă”, se caracterizează prin prezența vie a poetului în realitate, dragostea fierbinte de patrie (Să nu dai libertatea, Slavă, Bucuria de a trăi, etc.), precum și printr-o ușoară umbră de tristețe pe care scurgerea timpului și inevitabilitatea morții o trezesc în sufletul poetului. Aceste accente ale liricii lui Mihai Beniuc nu sînt demobilizatoare, trezind, dimpotrivă, în sufletul cititorului dorința de a lupta pentru o viață nouă, pentru împlinirea năzuințelor socialiste.

„Lența” — nuvela unui tînar scriitor talentat

O cameră-oarecare, nu întodeauna aceeași, adesea încăperea unui birou într-o după amiază liberă. Unii mai înmîzi, alții încrezători, se adună membrii cîneacului literar „Al. Sahia” din Arad. Discuția citează unele probleme teoretice legate de creația literară, altele sînt cele ale o lucrare — poezie, schiță, piesă de teatru, scenariu — pe care a scris-o careva dintre ei și fiecare își spune părerea. Adesea se încep dispute furtoase.

Cînd și cînd apare cîte unul nou, sau altul dintre cei vechi se duce mai departe, „prinde aripi”. Cîțiva au urmat școala de literatură și deseori în tîlmești semnătura lor în revistele literare ce apar în Capitală. Unul dintre aceștia este și tînărul Francisc Munteanu. Nuvela lui „Lența” a apărut încă de la sfîrșitul anului trecut în paginile revistei „Viața Românească”, și acum, de curînd, chipul Lenței privește șăgalnic de pe coperta volumului din vitrina librăriilor, apărut în Editura Tineretului.

Se află în paginile cărții acesteia o frîntură din viața nouă ce se desfășoară într-un sat de prin părțile noastre.

Despre viața satelor noastre s-au mai scris în ultimii ani cărți din ce în ce mai multe. Se petrec acolo un fapt nou, merită să revoluționeze întregul fel de trai al celor ce muncesc pe ogoare. Cu fiecare zi, se schimbă oamenii. Despre această înnoire se scrie mai mult acum, iar despre efectul acestei înnoiri asupra vie-

ții intime a oamenilor, asupra fiecărui în parte, abia în ultima vreme s-a scris cîte o lucrare. „Lența” face parte dintre ele.

În cartea lui Francisc Munteanu, înnoirea care a cuprins satul, viața nouă adusă de alăturarea țărănilor muncitori umăr la umăr în gospodăria colectivă, nu mai constituie subiectul însăși al lucrării, ci cadrul în care se desfășoară acțiunea, izvorul cauzelor ce o determină. Faptele social-economice care s-au petrecut și se petrec aici în gospodărie au efect asupra vieții întregi a satului, de ea se leagă preocupările țărănilor, nu numai în privința agonisirii traiului, ci și în viața particulară a fiecăruia. Ele devin din ce în ce mai mult cauză a acțiunilor — ori cit de personale — ale celor ce trăiesc în gospodăria colectivă și în jurul gospodăriei.

Fără existența gospodăriei colective ar fi fost de neconceput căsătoria Lenței cu Mihai Goldiș. Păstrînd consecvența concepției mamei sale, ea nu putea ajunge, în împrejurările anterioare, decît poate soția unui fiu de chibabur, pe care l-ar fi luat de bărbat fără împotrivire, așa cum l-a primit și pe Goldiș.

Existența gospodăriei ajunge să influențeze treptat, treptat, întreaga complexitate a vieții fiecăreia. Pînă la definitivarea acestui proces se mai înteplesc încă vechile concepții cu cauzele noi, oamenii acționează aci împinși de dragostea pentru viața cea nouă, aci de ceea ce le-a rămas încă din deprinderile și simțămîntele tre-

cute. Goldiș a susținut cu tărie și a reușit să-i convingă pe colectivisti să rezerve fonduri pentru a procura animale de casă, dar — ca rămășiță a concepției vechi, formată pe timpul cînd se zăbălea să iasă deasupra nevoilor — nu ezită să se alîngă de aceste fonduri atunci cînd interesele lui personale o cer. La fel sînt și unii dintre ceilalți colectivisti, care preferă — determinați de aceleași cauze aparținînd trecutului — să rămînă încă un an fîră vite bune, decît să fie pîrtaș la beneficii și Lică a Birăului, care e pe cale să se înscrie acum în gospodărie, ceea ce înseamnă că „el nu a contribuit” deci, la aceste fonduri.

Bine înțeles că de aceste rămășițe profită cei interesați în frînarea mersului înainte al gospodăriei, chibaburii, care pe ocolite, din umbră, cultivă aceste atitudini și se folosesc de ele atunci cînd încearcă să împiedice dezvoltarea firească a vieții noi. Autorul arată însă clar că acestea sînt doar rămășițe, că ele pot fi înfrînte de elementele noi de conștiință, cu ajutorul celor mai avansați dintre țărani muncitori. Acest fapt nu-i posibil fără de chibabur, chiar cînd acesta se apropie de colectivă, mînat numai de interesul de a se pune la adăpost. Dacă reușesc să se facă prieteni, asemenea oameni, ce sînt dușmanii în-căii, datorită poziției lor social-economice, rămîn și pe mai departe cu aceeași aversiune, cum e cazul fostului notar Văzaru, gata să submineze oricînd bunul mers al gospodăriei

Acțiunile acestuia, chiar și dominate de frica de a nu se vedea dat afară, sînt închinare chiverniselii, proprii, în dauna colectivului care l-a primit. Văzaru se grăbește să cînească ceea de la achiziționarea unui dulap, sau să introducă un chibabur bine cunoscut, de la care să primească vreo sumă oarecare, sau chiar numai pentru a cîștiga favoarea cuiva.

Pe acest fond de înlîntuire a faptelor social-economice, determinante în viața satului nou, se țese subiectul nuvelei „Lența”, tratînd cu curaj, în primul plan, tema dragostei, într-o situație puțin înțîlnită în literatură noastră tînră. Este vorba de izbucnirea dragostei dintre tînrul George Petcu și Lența, care apucase să se mărite.

Acesta era unul dintre subiectele preferate ale literaturii burghize și cunoaștem modul de rezolvare pe care l-a adoptat ea pentru o astfel de situație: se termina cu împușcături — așa zisa „dramă pasională” — și cu condamnarea celui rămas în viață, dacă făcea parte din clasele de jos, sau cu achitarea lui, dacă era o persoană sus-pusă.

Înălțînd această situație, existența în societatea noastră cînd încă persistă și mentalitatea vechi a unii oameni porîși pe calea înorîrilor — cazul lui Mihai Goldiș, al navei Floarea — Francisc Munteanu are de rezolvat o problemă destul de dificilă. Se dădea aici lupta între respectul și considerența pentru familie și cel pentru dragostea împărtășită și, în sfîrșit, mîrturisită, dintre doi tineri. Autorul a optat pentru biruința celei de a doua, cu altă mai mult, cu cît familia respectivă se încheie, determinată

de calcule izvorite din resturile vechilor concepții despre căsnicie. Din această cauză întreaga fizioomie a acestei familii — încheiată chiar și în împrejurările noi — întregul ei fel de viațuire, se aseamănă trecutului: aceeași izolare de viața socială, de colectiv, aceeași supunere a femeii, îndepărtarea ei de activitatea economică atunci cînd bărbatul are posibilități materiale să o facă, fie și cu mijloace necinstite. Se impunea deci, triumful dragostei adevărate, bază a familiei noi, asupra acestei unități artificiale întocmite. Greutatea cea mare pentru autor consta însă în a înfățișa calea pe care avea să o urmeze desfășurarea conflictului. Înșiși eroii nuvelei caută drumul acestei rezolvări, fapt care-i frîmțită de-a lungul întregii acțiuni, iar pînă la urmă, împrejurările concurează în măsură destul de însemnată, ajungîndu-se astfel la o rezolvare mai mult de fapt, cale pe care o alegește Lența de la început.

Autorul s-a străduit să justifice în mare măsură acest deznodămînt, prin frîmțirea lui George de a trece pe calea înțelegerii. S-ar fi putut — cu concursul unor împrejurări favorabile — ca Goldiș, soțul Lenței, să înțeleagă că a făcut o căsătorie nepotrivită la care să renunțe și, în tot timpul, se pare că autorul conduce acțiunea către acest țel. Se întîmplă însă un fapt accidental, tocmai atunci cînd au apărut condițiile acestei rezolvări, fapt ce-l înălțură pe Goldiș, pentru oarecare vreme, și conflictul se rezolvă fără el.

„Lența” e o lucrare de început a lui Francisc Munteanu și scîderile ce se

mai află, fie în sensul justificării suficiente a acțiunilor personajelor, fie în sensul consecvenței logice a acestora, pot fi evitate printr-o mai temeinică analiză a faptelor ce urmează să fie prezentate în paginile lucrărilor sale. Aceste lipsuri, datorită începutului, nu reușesc însă să pună în umbră calitățile remarcabile ale nuvelei.

Tînrul scriitor dă dovada unui vi-guros minutor al condeiului. Personajele, acțiunile acestora, sînt zugrăvite cu multă precizie, într-un stil viu, plin de plasticitate. Adesea, reușește să facă o caracterizare a personajului sau a situației numai din cîteva trăsături, punînd accentul tocmai pe ceea ce are esențial personajul respectiv. În felul acesta, chiar și cei a căror apariție este episodică, apar caracterizați pe de-a-ntregul. Cititorul recunoaște foarte bine pe Toader Roșu, pe Bicașul, pe Boșneag, ca și pe chibaburul Antoniu Petcu, pe fiecare cu calitățile și scîderile lui, cu firea și preocupările de fiecare ceas.

În „Lența”, acțiunea, personajele, fac corp comun cu cadrul în care se mișcă, elementele naturii, descrise cu voicune, uneori cu multă finețe poetică, într-un stil colorat, ceea ce face ca lectura să fie plăcută și urmărită cu interes.

Ilustrațiile cărții, executate de Aurel Stoicescu, vin să concretizeze imaginile alt de plastic descrise de scriitor, să le facă încă și mai sugestive.

Pentru tînrul scriitor Francisc Munteanu, „Lența” constituie un început bun, o realizare vestitoare de succese cu mult mai mari, pe drumul noii noastre literaturi.

P. Neicu

Cum se duce lupta pentru reducerea prețului de cost în întreprinderea noastră

Reducerea sistematică a prețului de cost al producției este unul din principiile care stau la baza gospodăriei socialiste și constituie unul din cele mai însemnate izvoare ale sporirii acumulărilor socialiste și ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Plenara largită a C. C. al P.M.R. din august 1953 a chemat toate organizațiile de partid și sindicale, pe toți oamenii muncii din întreprinderi, să desfășoare o luptă activă în vederea creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost.

În lumina acestei importante sarcini elaborate de către partid și guvern, prin programul de măsuri economice, conducerea întreprinderii noastre, sub îndrumarea organizației de bază a partidului și în colaborare cu comitetele de întreprindere, a fost și este mereu preocupată de reducerea permanentă a prețului de cost a produselor pe care le fabricăm.

Ca urmare a desfășurării largi a întrecerii socialiste, a mobilizării rezervelor interne, a folosirii metodelor noi înaintate de lucru și a introducerii unui regim sever de economii în producție, muncitorii și tehnicienii din fabrica noastră au dobândit succese importante în lupta pentru reducerea prețului de cost al produselor. Astfel, pe primul semestru al anului curent, prețul de cost a fost redus cu 2,21% față de sarcina planificată.

Succesele obținute în direcția reducerii prețului de cost al produselor noastre nu sunt întâmplătoare. Așa cum am arătat, ele se datorează folosirii pe scară largă a experienței înaintate în producție. Conducerea fabricii, ajutată de către tehnicienii și inginerii și înrăutățită de către organizația de partid, a căutat să găsească noi forme și metode de muncă care să ducă la scăderea prețului de cost al produselor.

Printre factorii de primă importanță care au contribuit la reducerea prețului de cost se numără, în primul rând creșterea productivității muncii, față de sarcina planificată. Cum am reușit să mărim productivitatea muncii față de indicile planificați? Acest lucru a fost posibil datorită preocupării față de creșterea continuă a calificării profesionale și ridicării de noi cadre calificate. În acest an au fost calificați la locul de muncă un mare număr de muncitori. Pentru creșterea nivelului tehnico-profesional și economic al muncitorilor calificați, al inginerilor și tehnicienilor, o contribuție prețioasă a adus-o cabinetul tehnic, care dă posibilitatea studiului liber, organizând totodată și conferințe cu caracter profesional și experimentând cele mai noi metode de muncă.

A contribuit foarte mult la creșterea productivității muncii întrecerea socialistă în cadrul căreia muncitorii și tehnicienii au depus eforturi serioase pentru obținerea unui avânt general în producție. Frunzări în întrecerea socialistă au fost de un neprețuit ajutor pentru obținerea acestui avânt. Ei au stat în fruntea acțiunii de aplicare a metodelor noi de muncă, ajutând în același timp și pe ceilalți muncitori să le poată însuși.

Pentru a sprijini eforturile muncitorilor și tehnicienilor în producție, colectivul de conducere al fabricii a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru mecanizarea anumitor faze de lucru. Aceste măsuri s-au propus în cadrul consfățuirilor de producție, în care muncitorii și tehnicienii din fabrică au venit cu propuneri concrete în această privință. Propunerile fiind aplicate, au adus îmbunătățiri serioase procesului de producție. Astfel, coeficientul de rupere a firelor de urzelă a fost redus prin folosirea metodei de scindare a amidonului la înclădirea sulurilor, precum și prin aplicarea la mașina a inodatorului Bașchirov. Un alt mijloc de creștere a productivității muncii este aplicarea sistematică și în mod științific a metodelor noi înaintate de muncă. Dintre metodele de muncă înaintate, specific industriei noastre textile, ne-am concentrat atenția asupra metodei marșrut, care este folosită în prezent de un mare număr de muncitori.

În direcția creșterii productivității muncii, mai sînt încă multe de făcut. Mai există în fabrica noastră faze și operații de lucru care așteaptă să fie mecanizate. De exemplu, trebuie mecanizat transportul intern al cărbunilor, al materialelor și semilabricatelor între secțiile productive. În sectorul finisaj mai există încă operații ce se execută manual de către muncitori, cum ar fi înclădirea autoclavelor și așezarea materialelor după aburire. În acest scop a fost preconizată construirea unui automat de depunere pe autoclavă. De asemenea, a fost preconizată construirea unui dispozitiv pentru tăierea articolelor sibir pe mașina de scîmsoțat, prin care se exclude o operație manuală.

Lupta pentru reducerea prețului de cost a stimulat avîntul întrecerii socialiste și pentru o mai bună folosire a mașinilor și utilajului. În ce privește realizarea indicilor de utilizare, am obținut rezultate însemnate. Astfel, de la începutul anului și pînă în prezent, aceștia au fost realizați în întregime. Știind că o mai bună folosire a utilajului dă posibilitate fabricii să obțină o producție sporită cu același utilaj și reducînd cota parte a cheltuielilor de regie constantă pe unitate de produs, ne putem da seama de importanța creșterii indicilor de utilizare a mașinilor. Factorii care au dus la o mai bună utilizare a mașinilor sînt desigur mulți. Întreținerea și repararea la timp a mașinilor, diferitele inovații și raționalizări, aplicarea metodelor înaintate — sînt numai cîțiva din acești factori.

La reducerea prețului de cost au mai contribuit și alți factori cum ar fi creșterea cu 12,05 la sută a volumului producției industriale față de anul trecut. Prin creșterea volumului producției, cota parte a cheltuielilor indirecte s-a redus, alăturîndu-se și scăderea prețului de cost. Tehnologia fabricației își are și ea rolul în scăderea prețului de cost. De exemplu, prin aplicarea unui dispozitiv pendular la mașina de întins țesăturile în lățime, a fost realizat la această operațiune un proces tehnologic modificat, ne mai fiind necesară utilizarea calandruului. Cu un cuvînt, a fost scurtat circuitul de fabricație, ceea ce înseamnă mai puține cheltuieli pentru operația respectivă.

Un rol hotărîtor în reducerea prețului de cost îl are introducerea în fabrica noastră a conducerii după principiul gospodăriei socialiste. Un aport deosebit pentru consolidarea gospodăriei socialiste l-a adus introducerea și țineră în toate secțiile fabricii a unui regim sever de economii în producție. Numai în secția finisaj, de exemplu, prin studiul făcut de colectivul de ingineri și tehnicieni al fabricii, s-a putut trece la reducerea consumurilor specifice de coloranți și chimicale, precum și a consumurilor de combustibil și energie electrică necesare funcționării utilajului. De asemenea, a fost introdus urmărirea consumurilor specifice de materiale, prin sistemul evidenței tehnice. Prin introducerea fișelor limitative pentru materii prime și materiale, se poate acum urmări zilnic situația consumurilor pe sector, secție și faze de fabricație, indicîndu-se astfel depășirile normelor de consum sau posibilitățile de reducere ale acestora. Apoi s-au făcut precontări pentru obținerea de economii de materiale la mașini. De exemplu, la mașina de imprimat, în majoritatea cazurilor, în timpul operației de imprimare, circa 20% din pasta de imprimat se depune pe laulul conducător, ceea ce făcea să se încarce prețul de cost. Prin aplicarea unui dispozitiv la mașina de imprimat, pierderea pastei pe laulul conducător, realizîndu-se în felul acesta economii însemnate.

În direcția reducerii prețului de cost în fabrica noastră, cu toate succesele obținute, mai sînt încă multe de făcut. De exemplu, la secția finisaj, va trebui să fie extins controlul interfașe, pentru a fi redusă cantitatea de cupoane și capete. Apoi, în fabrică n-au fost stabilite încă precis consumurile specifice de energie electrică, apă, aburi, cărbuni, benzină și lubrifianti, din care cauză se face încă risipă la aceste materiale auxiliare. Un accent deosebit trebuie să se pună pe folosirea rațională a materiei prime, în vederea lichidării cazurilor de risipă ce se mai manifestă. Mai sînt încă muncitori care dau descuri peste, limita admisă, mai sînt și muncitori care produc țesături cu defecte ce nu fac altceva decît să încarce prețul de cost. Pentru ca fabrica noastră să poată da țesături la un preț de cost tot mai redus, acestor lipsuri trebuie să li se pună capăt.

Insuficiența de rezultate obținute pînă în prezent, muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii noastre, sînt hotărîți ca în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cîntecul zilei de 23 August, să-și intensifice și mai mult eforturile în direcția reducerii sistematice a prețului de cost, contribuind astfel la continua lămurire a produselor de larg consum necesare oamenilor muncii.

Ing. Artemie Șimonca,
șef-technolog la fabrica „Tebea” Arad

Cooperativă frunzășă pe raion

Zilele trecute a avut loc o ședință de analiză a activității desfășurată de către colectivele de muncă ale cooperativei de achiziționare și desfacere din raionul Sînicolaul Mare.

La această analiză colectivul de muncă al cooperativei din comuna Teremia Mare s-a prezentat cu rezultatele cele mai bune. Experiența acumulată în primul trimestru al acestui an a permis acestui colectiv ca în trimestrul doi să intreacă cu mult colectivele celorlalte cooperative. Lucrările acestei cooperative au depășit o muncă susținută printre producători, arătîndu-se avantajele ce le au dacă valorifică sau contractează cu cooperativa produse agricole.

În urma muncii sistematice desfășurate, cooperativa și-a îndeplinit planul la achiziții în proporție de 135%, planul de contractare în proporție de 365% și la desfacerea mărfurilor industriale planul a fost realizat în proporție de 145%. Fondul social a crescut cu 119%, iar numărul membrilor cu 811%. Tărani muncitori ca Ioan Clai, Gheorghe Boldeanu și alții au schimbat la cooperativă însemnate cantități de produse agricole vegetale și animale. Pentru munca depusă, Carol Brandl, Nicolae Nohof, Carol Velz, Ștefan Mladin, Irina Kulzora și alții au fost premiați.

Colectivul de muncă al cooperativei și-a luat angajamentul ca în cîntecul lui 23 August să depășească planul de achiziții și contractări precum și planul de încasări pentru fondul social.

F. Halász,
corresp.

Informații

— Direcțiunea Școlii medii tehnice viticole din Mîniș, anunță că în anul școlar 1954/1955 se primesc în anul I 40 elevi și elevi absolvenți la 7 clase elementare. Înscrierea la examenul de admitere se face pînă în ziua de 4 august. Informații detaliate se pot obține la secretariatul școlii în fiecare zi personal sau telefonic la nr. 8, Ghioroc.

— Înscrierile pentru examenul de admitere în Școala profesională metalurgie nr. 2 Arad, din str. I. Pintilie nr. 6 au început în ziua de 20 iulie și sînt pînă la 22 august pentru următoarele meserii: forjari, turnători, strungari, tapiteri, tîmplari, încălțări, lăcătuși. Examenul se va ține în ziua de 27 august, orele 8 dimineața. Se primesc liniar cu șapte clase elementare care trebuie să aibă la 14 ani — împliniți la 1 septembrie — pînă la 16 ani. Actele cerute la înscriere sînt: actul de naștere, certificat de studii, certificat de stare materială, adeverințe de salariu cînd părinții sînt salariați, certificat de sănătate (cu toate analizele).

— Secțiunea financiară a Statului popular al orașului Arad comunică următoarele:

Pentru a veni în sprijinul oamenilor muncii și a le da posibilitate să-și achite în termen impozitele către stat, deoarece în cursul săptămînii sînt la lucru, s-a hotărît ca duminică, 1 august, a. c. să se deschidă casierile ce funcționează pe lîngă fiecare circumscripție financiară.

Totodată se aduce la cunoștință cetățenilor care mai sînt la rîndul cu impozitele că le pot achita duminică, 1 august, a. c. între orele 8 — 12.

„ZIUA FEROTIARULUI” ÎN U.R.S.S.

La 1 august se sărbătorește în întreaga Uniune Sovietică „Ziua Ferotiarului”. Această zi constituie un prilej de trecere în revistă a marilor succese realizate de oamenii sovietici în domeniul transporturilor. Ferotiarul și-a îndeplinit cu cîntecul sarcina de sprijinire a frontului în timpul Marelui Război de Apărare, iar acum, prin continua dezvoltare a transporturilor, el aduce un aport prețios muncii victorioase de construire a comunismului.

Oamenii muncii din patria noastră, care lucrează în domeniul transporturilor, salută cu căldură „Ziua Ferotiarilor” sovietici și își întăresc hotărîrea de a aplica în și mai mare măsură și în mod creator experiența bogată a harnicilor ferotiarilor ai Uniunii Sovietice.

În trenuri de pasageri și în gări

Conducătorii trenurilor care fac cursa pe linia Savekovo a căii de nord, difuzează în mod regulat în rândurile pasagerilor zărele centrale. Exemplu lor este urmat de brigăzile multor trenuri de cursă lungă.

În gara Rostov-pe-Don a fost îmbunătățită vînzarea biletelor de tren. Înainte, casele pentru distanțe lungi se deschideau cu două ore înainte de plecarea trenurilor locale. Acum ele încep să lucreze cu 10 ore înainte, iar pasagerii în tranzit au posibilitatea să obțină bilete fără a-și pierde mult timp în fața caselor de bilete. Pentru trenurile de curse se vînd bilete fără întrerupere, zi și noapte. S-au des-

chis noi case, care lucrează în orele de mare aflix de pasageri.

Brigăzile de conducători ai rezervelor Simferopol de pe linia ferată Stalino îmbunătățesc deservirea pasagerilor. Șefii de tren practică sistemul de a transmite prin telegrame restaurantelor din gările nodurilor feroviare, comenziile pasagerilor. Astfel, lucrătorii restaurantelor din gări pregătesc și aduc în vagoane mîncăruri calde.

Conducătorii dau dovadă de multă grijă pentru buna păstrare a inventarului vagoanelor. Explicînd pasagerilor modul de folosire a inventarului, nu se înregistrează nici un fel de stricăciuni în vagoane.

Un tren-magazin universal

Trenul-magazin al secției de aprovizionare a muncitorilor din Vologda a intrat în gara Siamba. În jurul acestui original magazin universal domnește o mare animație. Deosebit de mulți cumpărători se observă la secția de mobile, unde se vînd șifoniere, paturi, divane, scaune, mașini de cusut. Sortimentul secției este bogat.

În vagoanele trenului se perindă mereu alți cumpărători. Vînzătorii știu ce să ofere fiecăruia, pe cine să-l ajute cu un sfat. Trenul-magazin universal își înlocuiește activitatea abia seara tirziu. Mîine el va fi în gara următoare.

Ideea organizării unui asemenea tren este foarte recentă.

Înainte, comerțul cu mărfuri industriale se făcea la gările secției de cale ferată Vologda în special prin vagoanele-gherete. Dar adesea ele nu pu-

teau satisface nevoile ferotiarilor.

Viața a arătat că pentru a îmbunătăți comerțul trebuie luate o serie de măsuri suplimentare. Așa a luat naștere inițiativa de a se trimite în mod periodic pe linie un vagon-gheretă cu câteva vagoane utilizate special.

Trenul magazin universal a plecat în prima sa cursă în ajunul zilei de 1 mai. El era alcătuit din 30 de vagoane bine aprovizionate cu mărfuri industriale, mobilă, legume și produse de pește; au fost și vagoane adaptate pentru vînzarea petrolului, vagoane-depozite, precum și vagoane în care funcționau un dispensar și o frizerie.

Lucrătorii trenului și-au propus să studieze cerințele cumpărătorilor pentru a putea să le aducă la sosirea următoare, mărfurile de care aceștia au nevoie.

Feroviarii își construiesc locuințe individuale

Familia mecanicului Zolotarev din Rostov pe Don, care lucrează la depoul de locomotive din Caucaz, a sărbătorit recent instalarea sa în locuința proprie. Casa a fost construită cu ajutorul unui împrumut acordat de stat.

În cîrind vîr termina construirea locuințelor proprii eliva mecanic de la depourile Tuapse, Kamenolomni și altele.

Preocupîndu-se de ridicarea permanentă a bunăstării materiale a oamenilor muncii, statul a alocat pentru lucrătorii secțiilor feroviare Tuapse, Krasnodar și altele, de 1,5 ori mai multe fonduri decît anul trecut. În ve-

deria construirii de locuințe individuale.

În ultimii ani, la nodurile Kamenolomni, Caucaz, Tihorel, Tuapse și altele au luat lîngă întregi așezări muncitorești. Locuințele individuale ale ferotiarilor de la depoul Caucaz sînt din punct de vedere al arhitecturii cele mai frumoase din oraș. Ele sînt prevăzute cu instalații de canalizare, electricitate, și radio.

Organizațiile economice și obștești acordă un substanțial ajutor celor ce-și construiesc locuințe individuale. Anul acesta, 200 de ferotiarilor ai Căii din nordul Caucazului se vor muta în locuințe proprii.

(Agerpres)

Electricizarea căilor ferate în U. R. S. S.

Deasupra rețelei de căi ferate a multor magistrale din U.R.S.S. se întind pe mii de kilometri cablurile rețelei de transmisie electrică prin contact. În anii de după război locomotiva electrică — cel mai perfect tip de locomotivă — și-a câștigat un loc tîmelnic în transportul feroviar sovietic. La noul gen de tracțiune au fost trecute secțiunile de cale ferată cu cel mai încărcat trafic de mărfuri, sau secțiunile cele mai dificile din punct de vedere al profilului din Ural, Siberia, Transcaucazia, aproape toate liniile suburbane ale nodului de cale ferată Moscova.

În afară de aceasta, au fost electrificate o serie de secțiuni suburbane ale nodurilor de cale ferată Leninograd, Kiev, Riga, Baku, Kuibîșev și Omsk. Pe magistralele electrificate au fost trecute la tracțiunea electrică trenurile suburbane și locale din nodurile de cale ferată Celenbinsk, Sverdlovsk, Perm, Murmansk, Tbilisi și Novosibirsk.

Electricizarea căilor ferate reprezintă o treaptă nouă, mai înaltă în dezvoltarea tehnică a transportului. Tracțiunea electrică permite să se mărească de cîteva ori capacitatea de trafic și de transport a secțiilor, aduce o mare economie de combustibil, ridică nivelul muncii brigăzilor de locomotive. În funcție de profilul liniei, o locomotivă electrică înlocuiește două sau mai multe locomotive cu aburi.

Rețeaua secțiilor electrificate de pe căile ferate sovietice se extinde an de an. Primele locomotive electrice în U.R.S.S. au fost date în exploatare în anul 1932, pe defileul Supram de pe calea ferată transcaucaziană. Dacă înainte de Marele Război pentru Apărarea Patriei, în U.R.S.S. erau electrificate aproximativ 2.000 km. de cale ferată, în prezent există aproximativ 9.000 km. de linii electrificate. În anul celuil de al cincilea cincinal vor fi electrificate de patru ori mai multe linii de cale ferată decît în cursul cincinului precedent. Cea mai mare din punct de vedere al lungimii va fi linia Novokuznețk — Insk — Omsk — Celebinsk — Derna — Ku-

bișev — Sîzran, între ale cărei puncte terminus sînt aproximativ 3.000 km.

Anul acesta a început exploatarea multor secțiuni de cale ferată electrificate, pe diferite linii ale țării, iar în scurt timp vor fi puse în funcțiune cîteva secțiuni noi. În cîrind vor fi trecute la tracțiunea electrică toate trenurile marfare și de pasageri care fac curse pe distanțe mari de pe magistrale Moscova — Kursk — Donbas, între Moscova și Sorokhov. Anul acesta va fi dat în exploatare și sectorul Derna — Kropacov, de pe calea ferată Ufa.

Majoritatea lucrărilor pentru electricizarea căilor ferate se execută fără a se suspenda traficul. Deși acest lucru implică anumite complicații, deoarece graficul mișcării trenurilor este o lege imuabilă a exploatarei, constructorii se achită cu succes de sarcinile trasate. Astfel, numai în sectorul Kriukovo — Klin ei au fost nevoiți să instaleze peste 1.500 piloni pe care au întins 124 km. de cablu al rețelei prin contact.

În același timp au fost construite 20 de platforme din beton armat pentru pasageri.

La electricizarea magistrelor de oțel se folosesc pe scară tot mai largă metodele industriale de construcție. Un număr considerabil de platforme se construiesc din blocuri de beton armat, fabricate în uzine. Totodată se pregătesc fundațiile pentru pilonii de tele de contact și ai formelor metalice.

În cîrind, la nodul de cale ferată Moscova, locomotivele cu aburi sînt integral înlocuite prin locomotive electrice.

În anii viitori vor fi date în exploatare noi linii electrificate pe magistrale din nordul Caucazului, Transcaucazia, Tomsk, Lvov și alte magistrale de oțel ale țării. Perspective deosebite de mari de electricizare a căilor ferate se vor deschide după punerea în funcțiune a hidrocentralelor de la Kuibîșev și Stalingrad. Mare cantitate de energie electrică ieftină, furnizată de aceste hidrocentrale va crea premisele pentru extinderea rețelei de linii electrice cu zeci de mii de kilometri.

Începe returul campionatului categoriei A la fotbal

Începînd de azi, stadioanele și terenurile de fotbal vor fremăta din nou. Începe returul campionatului de fotbal, competiția cea mai populară din țara noastră. În perioada de întrerupere, toate echipele de categorii A, au depus o activitate continuă pentru a lichida lipsurile constatate în campionatul din tur.

Echipa Flamura roșie UTA, primul meci din cadrul campionatului de fotbal, îl va susține azi, la Orașul Stalin cu formația Dinamo.

Celelalte meciuri care se vor desfășura azi în cadrul campionatului categoriei A la fotbal sînt următoarele: Dinamo București — Știința Cluj, Locomotiva Tg. Mureș — Locomotiva Grivița Reș, Minerul Petroșani — Progresul Oradea, Metalul Cimpia Turzii — Locomotiva Timișoara, Știința Timișoara — Metalul Hunedoara.

Jocul C.C.A. — Flacăra Ploiești a fost amînat.

Iată acum de unde se reia campionatul:

Fl. roșie UTA	13	9	3	1	20	9	21
C.C.A.	13	7	4	2	20	12	18
Dinamo Buc.	13	5	6	2	27	18	16
Locom. Tim.	13	6	3	4	28	12	15
Flacăra Ploiești	13	6	3	4	22	13	15
Loc. Grivița R.	13	6	2	5	24	22	14
Știința Tim.	13	1	11	1	13	13	13
Locom. Tg. M.	13	5	3	5	16	17	13
Știința Cluj	13	6	1	6	14	18	13
Minerul Petroș.	13	4	5	1	13	16	12
Metalul C. Turzii	13	3	5	5	10	14	11
Din. Or. Stalin	13	3	3	7	11	16	9
Progr. Oradea	13	0	6	7	9	22	6
Met. Huned.	13	1	4	6	11	36	6

În fruntea muncilor de recoltare

În Secușigiu, raionul Arad, comitetul executiv al statului popular comunal, îndrumat de organizația de bază, se ocupă îndeaproape de buna reușită a muncilor agricole de vară.

După apariția Holărîrii guvernului și partidului cu privire la îngrijirea culturilor, recoltat, dezmițîșit, treierat, însălmînțări și arături adînci de toamnă, comitetul executiv al statului popular a ținut o ședință în care s-a preluat Holărîrea, întocmindu-se un plan de muncă pe această campanie. Apoi s-au trasat sarcini concrete fiecărui deputat și salariat al statului popular. Printre altele, s-a format un colectiv de 13 tovarăși, în frunte cu președintele și secretarul comitetului executiv, care, prin rotație, controlează în fiecare zi areile.

Pentru a stimula munca la batoze, s-a organizat întrecerea între cele 10 arei. În acest scop s-a confecționat un drapel care se lîmnează în fiecare zi acelei batoze care a treierat cel mai mult în ziua anterioară. Acest stimulente contribuie la grăbirea muncilor de treierăș.

Organizația de bază și comitetul executiv al statului popular comunal a activizat și colectivul de redacție al gazetei de perete. La gazeta de perete apar cu regularitate articole, lu legătură cu mersul lucrărilor din campania de vară, evidențînd frunzări și criticînd cu asprime pe co-dași, precum și toate lipsurile exis-

tente. De asemenea, în fața statului popular comunal s-a construit un panou de onoare al frunzărișilor din comuna Aici, printre alții, se află și țărani muncitori întovărășit Ioan Iovi, care s-a achitat printre primii de toate obligațiile față de stat.

Organizația de bază, prin agitatori, a desfășurat și desfășoară o intensă muncă politică în rîndul țărănilor muncitori. Secretarul organizației de bază, tov. Petru Costor, instruește săptămînal agitatorii, trasîndu-le sarcini concrete.

Ținînd cont de faptul că areile de treierăș și bazele de recepționare sînt locuri unde se adună numeroși țărani muncitori și unde se poate duce acum, în timpul treierășului, o intensă muncă politică de masă, organizația de bază a repartizat la arei și la baza de recepționare pe cei mai activi agitatori. Astfel, la aria unde treierăș întovărășii, a fost repartizat comunistul Adrian Paian, care în timpul mesei organizează citirea presei. La fel și la aria nr. 2, unde este agitator U.T.M.-istul Ioan Secoșan, se duce o intensă muncă politică. Tov. Secoșan, după ce a treierat, a predat în întregime cota către stat, fiind astfel exemplu bun de urmat pentru toți țărăni muncitori din comună.

De asemenea, organizația de bază a luat din timp măsuri ca toate areile să fie dotate cu cărți, reviste și ziare.

Amenajarea areilor și organizarea muncii la arei a constituit una din cele mai importante sarcini a statului popular comunal și a organizației de bază. Pentru ca areile să îndeplinească toate condițiile prevăzute, s-au luat măsuri de prevenire și de stingere a incendiilor. Pentru aceasta s-a organizat pictatul de incendiu, aducîndu-se nisip, apă, gălele, etc. Numai după ce s-a constatat că areile îndeplinesc toate condițiile, s-a autorizat funcționarea lor.

Comitetul executiv al statului popular a fost ajutat în muncă de comisia de femei și de deputați, care au fost în fruntea tuturor acțiunilor. Prin munca de lămurire dusă de la om la om, s-au obținut succese însemnate. Bunăoară, țărani muncitori Ștefan Gîrbaci, care a terminat primul lucrările de recoltat, a predat tot primul cota de cereale ruve-nită statului. La fel, au procedat și țărăni muncitori Milente Moșescu și Iosif Mezel.

Măsurile luate din timp de către comitetul executiv al statului popular comunal, care a fost în permanență îndrumat de către organizația de bază, au făcut posibil ca strînsul recoltei să se facă la timp și fără pierderi, iar în momentul de față comuna Secușigiu să dețină drapelul de comună frunzășă pe raion.

P. Simulescu

Acțiunile provocatoare ale piratilor americani

Restabilirea păcii în Indochina a creat un sentiment de ușurare, pentru întreaga omenire care dorește să vadă punându-se capăt pericolelor de război. Nu de aceeași mulțumire s-au simțit pătrunse însă cercurile militariste din capitala Statelor Unite. Acești „cavalieri” ai războiului s-au simțit de-a dreptul zguduiți de nervozitate și minie față de succesele realizate de politica de stabilire a păcii.

Stupefacția care a cuprins pe guvernarea de la Washington când s-a aflat vestea încheierii acordurilor de la Geneva, este admirabil caracterizată de o caricatură publicată în ziarul englez „Daily Mirror”. Ea înfățișează pe un funcționar al Departamentului de stat al S.U.A., care intră în biroul lui Dulles cu un ziar în mână, și pe Dulles însuși stând la birou. Fața lui Dulles exprimă spaimă, deoarece pe ziar se observă titlul anunțând încheierea acordurilor de la Geneva. Caricatura poartă următoarea explicație: „A izbucnit pacea!”

E indeobște cunoscută încercarea guvernului american de a zădărnici lucrările conferinței de la Geneva. Această tendință era dictată de dorința de a menține și umfla focarul de război din Indochina și, paralel cu aceasta, de a înghesui un bloc agresiv în Asia de sud-est. Din rezultatele conferinței de la Geneva, cercurile militariste din S.U.A. ar fi trebuit să tragă învățăminte, să observe că popoarele întregii lumi, și sub presiunea acestora, guvernele unei mari părți a țărilor capitaliste, se desolidarizează de politica pregătirii războiului dusă de S.U.A., sprijinind în schimb politica de rezolvare a problemelor litigioase pe calea tratativelor.

Dind dovadă de miopie politică, unele cercuri militariste și războinice refuză să cuprindă în câmpul lor vizual această realitate, și se aventurăază în acțiuni provocatoare, nimeni nu a crezut că o nouă tensiune în situația internațională. O astfel de acțiune provocatoare o constituie și atacul banditesc al aviației americane săvârșit la 26 iulie asupra unor avioane chineze. Acest atac face parte din seria de acțiuni prin care S.U.A. încearcă să învenimeze atmosfera politică și să dea ghes înghițării blocului militar din Asia de sud-est.

Atacul banditesc al aviației americane constituie o grosolană încălcare a dreptului internațional și a moralei. Nici nu poate fi altfel caracterizat acest act întreprins de forțele armate americane la o mare depărtare de S.U.A. — pe marile linii maritime și aeriene din apropierea litoralului Chinei.

Motivul invocat de organizatorii provocării este evenimentul nefelicit care a avut loc la 23 iulie deasupra insulei chineze Hainan. Atunci un avion de transport englez, fiind confundat cu un avion agresor al bandiților ciancașiști, a fost doborât din greșeală de avioanele de recunoaștere ale R.P. Chineze. Guvernul R.P. Chineze a acționat cu multă promptitudine și lealitate, recunoscând răspunderea sa pentru acest incident și a declarat că va lua toate măsurile corespunzătoare, fiind gata să examineze chestiunea plăților unor indemnizații și compensații în legătură cu pierderea de vieți omenești și pagubele materiale pricinuite. În explicația sa, guvernul chinez arată că acest incident regretabil s-a putut întâmpla numai din cauza că rămășițele elicii ciancașiște din insula Taiwan și-au întors în ultimul timp acțiunile și atacurile provocatoare împotriva teritoriului R.P. Chineze, din care cauză, deasupra teritoriului Chinei continentale au loc adeseori lupte aeriene. După cum reiese din declarația lui Eden în Camera Comunelor, guvernul englez s-a declarat pe deplin satisfăcut de aceste explicații, considerând această problemă închisă.

Dar, tocmai după trei zile, la 26 iulie, când această problemă era închisă, autoritățile americane au puses la organizarea provocării lor. Elementele războinice de la Washington au căutat imediat să exploateze acest incident, lansând tot felul de amenințări calomnioase. Sub pretextul ipocrit de „salvare” a avionului englez, ministrul apărării al S.U.A., Charles Wilson, a dat ordin ca o formație alcătuită din două vase port-avion și 8 distrugătoare să înceapă acțiuni provocatoare în apropiere de insula Hainan. În scopul de a agrava situația din această regiune.

Ca la comandă, au apărut comunicate, declarații, comentarii, care să justifice această brutală provocare, de pe urma căreia au fost doborâte două avioane chineze, au fost mitraliate orașe, au fost atacate două vase de transport poloneze și un vas de escortă chinez. Ca la un concert a cărui baghetă era minuită de Dulles, au început să fie orchestrate dezinformații și calomnii. Secretarul de stat Dulles și F. B. Stump, comandantul flotei americane din Pacific, au făcut o serie de declarații în care deși recunosc faptele de a fi doborât două avioane chineze, în-

cearcă să scape de răspunderea ce le incumbă. Întocmai ca hoțul care strigă că îl ține gura: „Prindeți hoțul!”, a procedat și Departamentul de stat, adresând R.P. Chineze o declarație de „protest”. În popor este o vorbă pentru așa ceva, care zice: „Eu de vină, eu nu tac”.

Dar asemenea furturi sunt prea străvezii ca să poată ascunde adevărul. Valul de indignare a cuprins întreaga opinie publică mondială. Din știrile ce parvin din Londra, reiese că fruntașii guvernului englez, Churchill și Eden, sunt îngrijorați de aceste întâmplări. Presa engleză nu ascunde că cele petrecute înseamnă de fapt o provocare. Comentatorul diplomatic al ziarului „Daily Mail” subliniază că „atunci când a fost doborât avionul englez, noi n-am cerut Americii să întreprindă acțiuni cu caracter militar”. Dar dacă guvernul englez n-a cerut acest lucru — ba astăzi și condamnă provocarea săvârșită — atunci în numele cui, și mai ales în interesele cui, au acționat cercurile războinice de la Washington?

Nu e greu de răspuns la această întrebare. Se știe că orice acțiune de întărire a păcii, provoacă zguduri puternice la bursa din New-York și la încetinirea cursei înarmărilor.

2. Minarea teritoriului apelor litorale ale Chinei și a fluviilor principale;

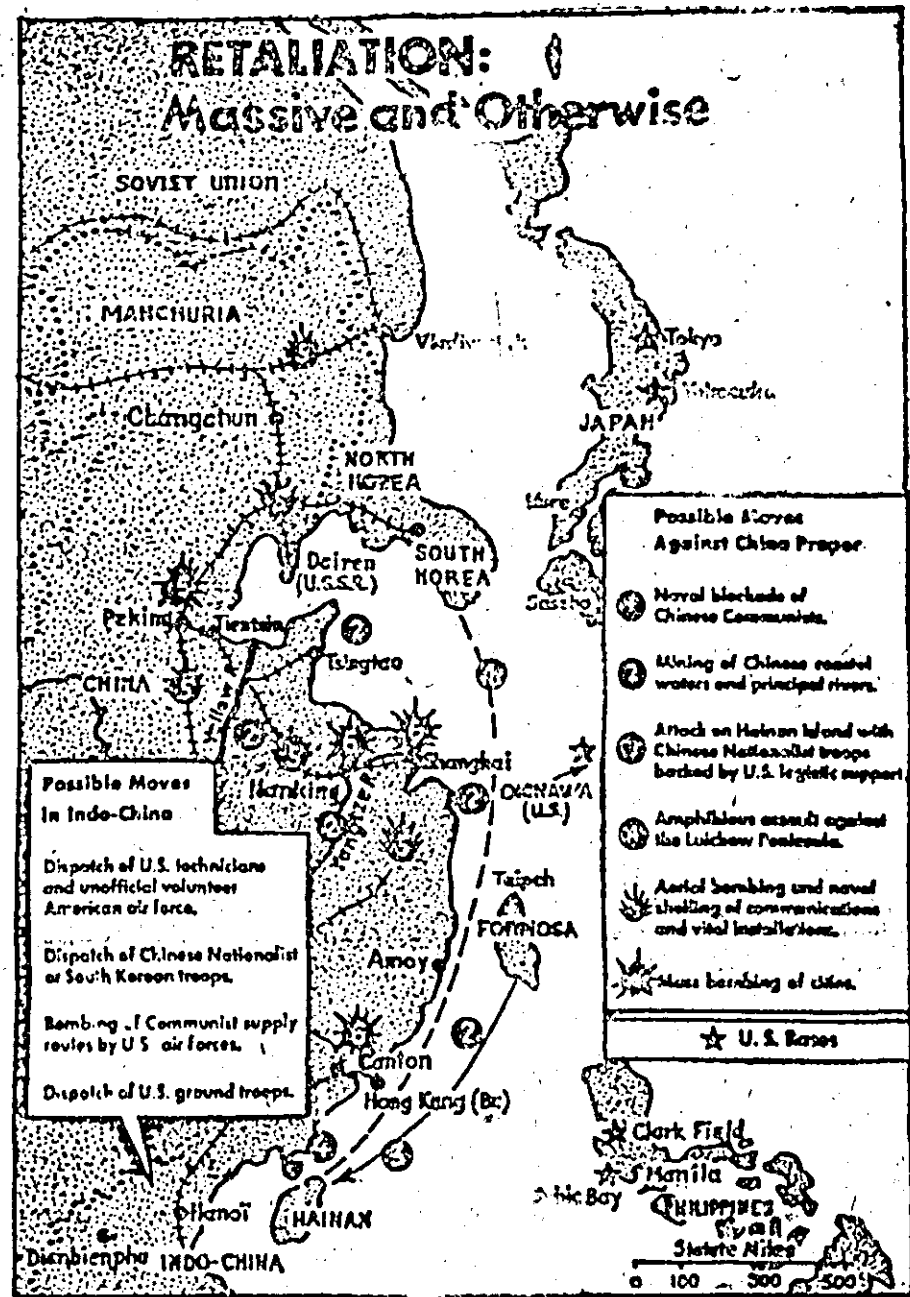
3. Agresiunea trupelor naționaliste chineze pe insula Hainan, prin susținerea lor de S.U.A. în mijlocii transporturilor și a aprovizionării;

4. Operații contra insulei Leicijiu;

5. Bombardarea din aer și cu tirul artileriei de mare a obiectivelor principale de viață și comunicații;

6. Bombardarea masivă a orașelor.

Toate cele zăgrăvite aici — inclusiv „bombardarea masivă a orașelor” — înseamnă exterminarea populației civile, femei, copii și bătrâni. Iată, așadar, până unde merge cinismul neguțătorilor de sânge. Aici nu e vorba numai de vorbărie deșartă. Nu. Aventurierii războinici au arătat că sînt capabili de fapte la fel de mizerabile ca și conștiința lor. Date incomplete, furnizate de agenția China Nouă, dovedesc că din iulie 1950 până în februarie 1954, 7.632 grupuri de avioane americane au violat spațiul aerian al R.P. Chineze, iar 704 vase americane au violat spațiul maritim al R.P. Chineze de 336 ori. Înainte și după conferința de la Geneva, flota americană și-a intensificat de-a lungul coastelor chineze demonstra-

provocă o adâncire a fenomenelor de criză din economia S.U.A. Ca atare, guvernarea Americii caută să mențină o atmosferă politică încordată, propice cursei înarmărilor. Sud-estul Asiei este un teritoriu la care ei nu vor să renunțe cu ușurință. Aici se străduiesc să creeze blocauri militare. Aici au mers în Taiwan și Li Sin Man în Coreea de sud.

Numerosi ofițeri superiori americani desfășoară o activitate intensă în această zonă. Această activitate își are ca obiectiv principal insula Taiwan, pe care o folosesc ca bază pentru lansarea atacurilor împotriva R.P. Chineze și pentru a amenința pacea în Extremul Orient. Comandantul aviației americane, Otto P. Weyland, a declarat presei că insula Taiwan este cel mai apropiat punct pentru lansarea unui atac împotriva Chinei continentale. De aici și trativele febrile pentru elaborarea unui „pact bilateral defensiv” cu banda lui Cian Cai-și, care permit perpetuarea ocupației americane în Taiwan și menținerea flotei americane în apele teritoriale chineze.

Staționarea armatelor americane în această regiune n-are altul decât un caracter pașnic. Căititorul se convinge de acest lucru privind harta pe care o prezentăm aici, hartă apărută nu demult în ziarul reacționar american „News Week”, sub titlul: „Război: de masă și altfel”. Această hartă demască intențiile criminale ale militaristilor americani în relațiile cu țările democratice din Asia.

Harta este împinșită de însemnări ale bazelor americane (stelute negre), cu săgeți, cu semne simbolice de bombe explozibile. În explicația din stînga sînt enumerate „măsurile, posibile” pe care așătorii la război intenționează să le aplice în războiul din Indochina. În explicația din dreapta sînt indicate „măsurile posibile” urmărite împotriva R.P. Chineze. Aici sînt enumerate următoarele:

1. Blocada maritimă împotriva Chinei comuniste;

2. Minarea teritoriului apelor litorale ale Chinei și a fluviilor principale;

3. Agresiunea trupelor naționaliste chineze pe insula Hainan, prin susținerea lor de S.U.A. în mijlocii transporturilor și a aprovizionării;

4. Operații contra insulei Leicijiu;

5. Bombardarea din aer și cu tirul artileriei de mare a obiectivelor principale de viață și comunicații;

6. Bombardarea masivă a orașelor.

Statul Unit nu le este ușor „să se joace cu provocările, care pot aprinde flăcările războiului. Ziarul englez „Daily Mail” scrie în legătură cu incidentul din regiunea insulei Hainan: „Datoria tuturor acelor pe care-i interesează părerea opiniei publice este de a căuta să stingă focarul războiului și nu de a-l alina. Cu minia nu realizezi nimic, poți însă să pierzi totul...”

Statele Unite nu se pot esciva de la răspundere, pentru că popoarele vor pacea și nu se sperie de „îzbucnirea păcii”.

Provocările militaristilor americani stîrnesc ura sfîntă a popoarelor față de vinovați. Mai mult decît toți, poporul chinez este profund indignat de acțiunile provocatoare ale imperialistilor americani. „Guvernul Central Popular al R.P. Chineze — se spune în Nota din 27 iulie — dă un serios avertisment guvernului Statelor Unite, cerîndu-i să înceteze imediat astfel de acte de agresiune, întrucît, în caz contrar, guvernul Statelor Unite va purta întreaga răspundere pentru acțiunile sale de provocare și va suferi consecințele”.

C. Urișescu

G. M. Malenkov l-a primit pe Ciu En-lai

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță: La 29 iulie G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ

de Stat și ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, cu care a avut o convorbire îndelungată. La convorbire au fost de față Ciu Ven-tian și Van Cia-sian, locuitorii al ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze.

N. S. Hrușciiov l-a primit pe Ciu En-lai

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță: La 29 iulie N. S. Hrușciiov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul a-

facerilor externe al Republicii Populare Chineze, cu care a avut o convorbire îndelungată. La convorbire au participat Van Cia-sian și Ciu Ven-tian.

Ciu En-lai l-a vizitat pe K. E. Vorosilov

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță: La 29 iunie, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze l-a vizitat pe

K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. La convorbire care a avut loc a fost de față și Ciu Ven-tian, locuitor al ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze.

Prinz oferit de G. M. Malenkov în cinstea lui Ciu En-lai și Fam Van Dong

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță: La 29 iulie, G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit un prinz în cinstea lui Ciu En-lai, șeful delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul afacerilor externe, și a lui Fam Van Dong, șeful delegației Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care se află la Moscova, la invitația guvernului sovietic. La prinz au participat de asemenea Ciu Ven-tian, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii

Populare Chineze în U.R.S.S., Van Cia-sian și Si Ce, membri ai delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva; Nguen Long Bang, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Vietnam în U.R.S.S. și Hoang Van Hoan, membru al delegației Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva. Partea sovietică a fost reprezentată de L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, H. S. Hrușciiov, A. I. Vișin, V. A. Zorin, P. I. „bin, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineze. Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Rezoluția Prezidiului Adunării Naționale a R. D. Vietnam în legătură cu semnarea acordului de armistițiu în Indochina

SANHAU (Agerpres). Agenția Vietnameză de Informații a transmis textul rezoluției adoptate de Prezidiul Adunării Naționale a Republicii Democrate Vietnam la ședința largită din 28 iulie, convocată în legătură cu semnarea acordului de armistițiu în Indochina. La această ședință a fost prezentat un raport și au fost studiate documentele conferinței de la Geneva, precum și condițiile acordului de armistițiu în Indochina.

Ședința largită a Prezidiului Adunării Naționale a Republicii Democrate Vietnam consideră că:

1. Încheierea acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare în întreaga Indochina constituie o mare victorie a poporului vietnamez și a popoarelor din Laos și Cambodgia, precum și o victorie a lagărului mondial al păcii. Această victorie a fost obținută datorită luptei armate dusă de poporul vietnamez în ultimii 8-9 ani, datorită luptei poporului francez, sprijinitul acordat de popoarele iubitoare de pace din întreaga lume și acțiunilor energice și înțelepte ale delegației Republicii Democrate Vietnam, ajutate de delegațiile U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva.

2. Această victorie uriașă nu este

decît un prim pas. Poporul vietnamez trebuie să continue lupta pe cale pașnică, pentru a obține noi succese. El trebuie de asemenea să-și ascute neîncetat vigilența față de planurile aflișilor la război care caută să zădărnicească aplicarea acordurilor cu privire la încetarea focului și să saboteze pacea în Indochina.

Ședința largită a adoptat următoarea rezoluție:

1. Să aprobe în întregime linia politică și politica de pace a guvernului Republicii Democrate Vietnam, să-și exprime încrederea în guvernul Republicii Democrate Vietnam, și să acorde toată încrederea conducerii președintelui Ho Si Min.

2. Să ccheme pe toți deputații Adunării Naționale și poporul întregii țări să sprijine realizarea marii victorii diplomatice, să respecte cu strictețe acordul de armistițiu și să ccheme în același timp guvernul francez să îndeplinească cîștit condițiile asupra cărora s-a căzut de acord.

Poporul vietnamez este ferm hotărît să îndeplinească mîntărea și să obțină independența și democratizarea întregii țări.

Participanții la adunare au adresat o scrisoare președintelui Ho Si Min:

Scopul vizitei ambasadorului american în Taiwan

TAIPE (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că ambasadorul american în Tailandă, Donovan, a sosit în Taiwan, unde, din însărcinarea guvernului S.U.A., va duce tratative cu elica gomindanistă în vederea încheierii pactului agresiv al Asiei de sud-est.

Se știe că în ultimele câteva luni, țările dependente de S.U.A. din regiunea Asiei de sud-est, au format obiectul a numeroase vizite din partea unor personalități militare și politice americane, care au căutat să le determine să-și intensifice pregătirile în vederea creării alianțe agresive a regiunii de sud-est a Asiei. Generalul Donovan este bine cunoscut ca unul din personajele care au adus în aceste țări mesaje politice de război ale cercurilor conducătoare ale S.U.A. De tristă celebritate, încă cu mult înainte de cel de al doilea război mondial, pentru activitatea sa de spionaj în Europa, Donovan a ocupat multă vreme postul de președinte al așa-zisului birou american de informații strategice de pe lângă guvernul S.U.A., în care calitate se ocupă de dirijarea spionajului Americii împotriva „aliatilor”. Statelor Unite”. Pe lângă celelalte activități ale sale, sint bine cunoscute instigațiile lui la război împotriva Uniunii Sovietice. Pentru realizarea planurilor de agresiune americane, Donovan este azi împins din nou în primul plan, alături de Ciu Cai-și, Li Sin Man și a guvernului din Filipine, Tailandă și alte câteva țări aservite.

Este limpede că în urma înfrîngerilor suferite la Geneva, imperialiștii americani își pun o deosebită nădejde în traducerea în viață a intențiilor lor agresive, în adunătura gomindanistă de pe insula Taiwan. Conform planu-

rilor Pentagonului, sutele de mii de militari gomindanisti, echipați și instruiți de americani, sînt considerați la Washington drept nucleul principal pentru realizarea unor noi aventuri militare îndreptate împotriva Chinei populare. Pentru aceasta, conducătorii americani extind pe scară largă forțele armate ale elicii ciancașiște. Presa occidentală vorbește pe larg despre planurile elaborate de curînd de S.U.A. pentru extinderea armatei de mercenari ciancașiști pe o perioadă de 3 ani și sporirea de cîteva ori a efectivului armatei, flotei și aviației ciancașiște.

În afară de aceste măsuri, Statele Unite au hotărît să trimită în cea mai mare grabă în Taiwan echipaneni militar și muniții în valoare totală de 80 milioane dolari, destinați inițial sprijinirii războiului din Indochina din de colonialiștii francezi. Acest plan, scria recent corespondentul din Taiwan al agenției Panasiatic News, „reflectă actuala politică a Washingtonului”. Printre altele, acordurile militare încheiate între Statele Unite și banda rămășiștelor gomindaniste de pe Taiwan, prevăd printre altele numirea de ofițeri americani ca locuitorii ai comandantilor armatei gomindaniste, precum și trimiterea în Taiwan a unui general american care să coordoneze chestiunile militare ale „comandamentului” gomindanist cu „strategia generală din Pacific a S.U.A.”. În lumina acestora devine și mai limpede sensul acordului secret încheiat acum mai bine de un an între S.U.A. și gomindanistii, potrivit căruia Ciu Cai-și trebuie să se „consulte cu S.U.A. înainte de a întreprinde vre-o operațiune militară de mari proporții împotriva Chinei comuniste”.

Delegația R. P. Chineze a depus coroane la Mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță:

La 29 iulie, delegația Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva, în frunte cu Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze, a vizitat Mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin și a depus coroane de flori.

Delegația a fost însoțită de personalul diplomatic al ambasadei Republicii Populare Chineze, în frunte cu ambasadorul extraordinar și plenipotențiar, Ciu Ven-tian.

La depunerea coroanelor au fost prezenți A. N. Kapustin, șef-adjunct al protocolului din ministerul afacerilor externe al U.R.S.S. și generalul-locomotenent A. I. Vedenin, comandant al Kremlinului.

Stabilirea datei alegerilor în R. D. Germană

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. transmite comunicatul departamentului presei de pe lângă primul ministru al guvernului R. D. Germane privitor la ședința extraordinară a Consiliului de Miniștri al Republicii care a avut loc la 29 iulie. La ședință au fost adoptate proiectul de lege cu privire la alegerile pentru Camera Populară și proiectul de lege cu privire la alegerile pentru consiliile regionale ale Republicii Democrate Germane. Proiectele de lege au fost prezentate spre examinare Camerei Populare.

Consiliul de Miniștri a stabilit ca alegerile pentru consiliile regionale să se țină duminică, 17 octombrie 1954, concomitent cu alegerile pentru Camera Populară și ca deputații consiliilor regionale să fie aleși pe termen de 4 ani.

O nouă măsură mccarthyistă abuzivă

PARIS (Agerpres). — Presa franceză relatează că un prim grup de 12 funcționari de naționalitate americană ai unor instituții depinzînd de O.N.U. au trebuit să se prezinte la ambasada S.U.A. din Paris, fiind convocați de o comisie americană venită aici să întreprindă o anchetă asupra „lealității” lor.

Această măsură mccarthyistă suscită numeroase comentarii și critici. M. O. Schachter, consilierul juridic al secretarului general al O.N.U., a declarat că măsura este abuzivă, greșită să se considere, scria el în „Journal de Geneve”, că funcționarii Națiunilor Unite rămîn în serviciul guvernelor respective. Ei sînt funcționari ai acestei organizații internaționale și numai ai ei. În această calitate, ei nu trebuie, nici să ceară și nici să primească instrucțiuni de la vreun guvern”. Cel cîteva mii de funcționari internaționali, aparținînd unui număr de 50 de țări, sînt pe bună dreptate indignați de faptul că unii din colegii lor sînt nevoiți să se prezinte în fața comisiei de anchetă și să fie supuși la interogatoriul de tip fascist.

Presă și cercuri largi ale opiniei publice franceze protestează împotriva acestei măsuri abuzive, care constituie în același timp și o încălcare a suveranității naționale, deoarece această comisie americană își duce activitatea pe teritoriul Franței, fără să fi cerut în prealabil aprobarea guvernului francez.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 5 august: Umbre. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11,30.

„HERBAK JANOS”, pînă la 1 august: Petroliștii din Caspica. — Sbor în lună. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11,30.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 1 august: Cafeneaua de pe Bulevard. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11,30.

„TIMPURI NOI”, pînă la 6 august: 1. Actualitatea în imagini. 2. Noutățile zilei. 3. Monumente arhitectonice din Samarkand. 4. El salvează viața. 5. În valea Dombaiului. 6. Cei mai puternici din lume. Matineu de la orele 10 pînă la orele 13 în continuare.

Repr. de la ora 3 în continuare. „SOLIDARITATEA” (Gai): pînă la 3 august: Spre același fel. Repr. în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI” (Micălăra): pînă la 3 august: Școala calomneli. Repr. în zilele de lucru la orele 8. Cinema C. F. R. „ILIE PINTILIE”. Grădiște: pînă azi, 1 august: Sub jug.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFELOR DIN REGIUNE:

„PETOFI SANDOR” (Radna): pînă azi, 1 august: Anii tinereții.

„POPULAR” (Sînicolaul Mare): pînă azi, 1 august: Pentru pace și prietenie.

„NICOLAE BĂLCESCU” (Lipova): azi, 1 august: primul zbor.